

Arrest

nr. 338 992 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X., die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. WOLSEY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Khan Younis. U bent geboren op [...] april 1998 te Riyad in Saoedi-Arabië. U bent Arabier van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan.

Kort na uw geboorte keerde u terug naar Gaza, waar u opgroeide. U verliet Gaza op 12 september 2023 omwille van de algemene aanhoudende oorlogssituatie. U reisde via Egypte naar Turkije en reisde na één week verder naar Griekenland. In Griekenland werd u tegengehouden en diende u tegen uw wil een verzoek om internationale bescherming in op 5 oktober 2023. Er werd u op 12 oktober 2023 een internationale beschermingsstatus toegekend.

De omstandigheden in het opvangcentrum waar u verbleef waren slecht. Er waren geen bedden en een gebrek aan dekens. Een vriend die u reeds kende in Gaza stierf in het centrum na een koude nacht.

U werd gepest en geslagen door een landgenoot die in hetzelfde opvangcentrum verbleef. U wilde hiervan aangifte doen bij de politie, maar werd er weggestuurd. U kreeg geen medische behandeling in het opvangcentrum.

Nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend, moest u het opvangcentrum verlaten en reisde u per boot naar de stad Thessaloniki. U verbleef er in het park en achtereenvolgens bij een Palestijnse en Syrische man. Zodra u uw Griekse identiteits- en reisdocumenten verkreeg, regelde u met de hulp van een Britse vrouw uw reis naar België. U vloog op 19 december 2023 naar België en diende er op 21 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, UNRWA 'family record', vliegticket van Egypte naar Turkije, Griekse verblijfskaart (ADET), Grieks reisdocument, identiteitskaarten van uw moeder en zus, medische documenten van uw gezinsleden, sociale media posts over overleden familieleden in Gaza, foto's van het opvangcentrum in Griekenland, een foto en de overlijdensakte van een vriend in Griekenland, bewijzen van afspraken in kader van uw psychologische opvolging, bewijzen van consultaties in verband met de behandeling van uw neusproblemen, een rapport van de kinesist en een aangifte van diefstal van uw telefoon in België voor. Op 28 maart 2025 legt u per mail nog een bijkomend attest van psychologische opvolging, medische documenten in verband met uw oogproblemen en uw medisch dossier van het opvangcentrum voor.

B. Motivering

U maakt onvoldoende concrete elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast.

U verklaart op psychologisch vlak moeilijkheden te kennen (CGVS p. 3). Uit de door u voorgelegde documenten blijkt dat u sinds 17 januari 2025 twee maal per maand psychologisch opgevolgd wordt (documenten, stuk 13). Uw huisarts noteert dat u lijdt aan PTSS (documenten, stuk 19). Er wordt in het eerste attest echter geen diagnose gesteld. Uit het attest van uw huisdokter kan dan weer niet worden afgeleid op basis waarvan de diagnose van PTSS gesteld werd. Evenmin bevatten deze documenten informatie over uw symptomen of een verder behandlungsplan.

Het CGVS stelt daarnaast vast dat u verklaart enkele medische en fysieke problemen te kennen. Zo verklaart u een operatie nodig te hebben aan uw neus omwille van een neusbreuk in het verleden. Deze operatie zou in de nabije toekomst plaatsvinden (CGVS p. 2-3). U legt in dit verband een link naar een röntgenfoto van uw neus en een consultatie te CHU Saint-Pierre voor. De datum van de operatie weet u niet, en is evenmin terug te vinden in de door u voorgelegde documenten (documenten, stuk 13). U verklaart verder sessies te volgen bij een kinesist omwille van een incident waarbij u geslagen werd in Griekenland (CGVS p. 3). U legt in dit verband een verslag dd. 10 maart 2025 voor, waarin door kinesist J.Y.D. wordt beschreven dat u 18 sessies volgt sinds 4 december 2024 omwille van een cervicalgie (spierscheur) en een contractuur van de rugspieren, waarbij aan uw postuur wordt gewerkt (documenten, stuk 15). U verklaart ook problemen met uw zicht te hebben. Uit de door u voorgelegde documenten hieromtrent blijkt dat uw huisarts Dr. P.L. u doorverwees naar een oogarts, uit wiens verslag blijkt dat u een bril nodig heeft (documenten, stukken 17, 19). Deze fysieke ongemakken hebben echter geen invloed op uw cognitieve capaciteiten.

Uit het voorgelegde attest kan niet blijken dat u omwille van uw mentale toestand niet in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, noch dat u niet in staat zou zijn om in het kader van uw verzoek om internationale bescherming coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van dit verzoek. Bovendien blijkt uit het verslag van het persoonlijk onderhoud dat u in staat was tot het afleggen van coherente verklaringen. U gaf tijdens de pauze van het persoonlijk onderhoud aan zich niet goed te voelen en erg onzeker te zijn over het interview. U gaf hierna aan zich goed genoeg te voelen om het interview voort te zetten (CGVS p. 8-9). Bij afloop van het persoonlijk onderhoud gaf u aan de tolk goed begrepen te hebben en niets te willen toevoegen (CGVS p. 14-15).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, uw verklaringen en de stukken in het administratieve dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese unie, namelijk in Griekenland (Eurodac Marked Record d.d. 27/12/2023; aanvraag derde landen d.d. 25/01/2025; bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 08/01/2024; documenten, stukken 6 en 7). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p. 9).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke

in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

*Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.** Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties. Zo haalt u de erbarmelijke omstandigheden in het opvangcentrum waar u verbleef en pestgedrag door andere bewoners van dit opvangcentrum aan (CGVS p. 9-11). U verklaart dat een vriend van u overleed tijdens een koude nacht in het opvangcentrum (CGVS p. 6, 11). U legt in dit verband een foto waarop uzelf en deze vriend te zien zijn en een overlijdenscertificaat uit Griekenland voor, waarop prijkt dat hij op 11 oktober 2023 overleed (documenten, stuk 11 en 12). U verklaart dat op het certificaat staat dat hij een hartaanval kreeg (CGVS p. 11). Uzelf wijt zijn dood aan de slechte omstandigheden in het opvangcentrum. Uit de door u voorgelegde documenten en beschreven situatie, valt geenszins af te leiden dat de dood van deze persoon te wijten is aan de slechte omstandigheden in het

opvangcentrum. Wat betreft het pestgedrag door andere bewoners van het opvangcentrum dient opgemerkt te worden dat u deze personen nadat u het opvangcentrum verliet niet meer zag, en dus ook geen problemen meer met hen kende (CGVS p. 10). Over deze gebeurtenissen moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden.

In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaart na uw vertrek uit het opvangcentrum naar Thessaloniki te zijn gegaan. U verbleef er drie dagen in een park en ontmoette er een Palestijnse man waarbij u kon slapen gedurende een aantal nachten. Deze man stelde u voor aan een Syrische man, waar u kon verblijven tegen een betaling van 75 euro (CGVS p. 10). Toen u uw verblijfskaart en reisdocument ging ophalen, verbleef u nog vier dagen in een park tot u een Britse vrouw ontmoette die uw tickets naar België betaalde (CGVS p. 11-12). Hoewel uw situatie penibel was, beschikte u gedurende het grootste deel van de periode die u in Griekenland spendeerde over onderdak. U werkte nooit in Griekenland, verklaart u (CGVS p. 10).

Het CGVS stelt vast dat u slechts beperkte stappen heeft gezet om u in huisvesting en werkgelegenheid te voorzien. Zo ondernam u geen stappen om vanuit het opvangcentrum een onderkomen te vinden zodra u er zou vertrekken. U verklaart het bij aankomst in Thessaloniki om huisvesting hebben gevraagd aan iedereen die u zag, zoals mensen in het park en mensen die naar de winkel gingen, zonder succes (CGVS p. 13). U nam echter geen contact op met hulporganisaties of de autoriteiten om u te ondersteunen in uw zoektocht naar huisvesting. U verklaart de organisaties aldaar niet te kennen (CGVS p. 13).

Wat betreft uw zoektocht naar werk, zijn uw antwoorden weinig overtuigend. U verklaart op zoek te zijn gegaan naar werk, maar stelt dat niemand het wilde. U kan de plekken waar u heen ging om werk te zoeken echter geenszins concretiseren en verklaart evenmin hulporganisaties of de autoriteiten om hulp te hebben gevraagd (CGVS p. 13-14).

Verder blijkt dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland. U kon de procedure doorlopen om uw verblijfsvergunning en reisdocument te bekomen (CGVS p. 9), wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie [Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535](https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535)).

Verder kan erop gewezen worden dat u in Griekenland over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en Griekse reispas beschikte (CGVS p. 5, 9, 10, 12), documenten die u overigens nog altijd in uw bezit hebt en die u tijdens het persoonlijk onderhoud kon voorleggen (documenten, stukken 6, 7). Gevraagd naar uw fiscaal registratienummer (AFM) en uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) stelde u dit niet te hebben gehad (CGVS p. 12). Bovendien dient omtrent uw Griekse documenten opgemerkt te worden dat u er leugenachtige verklaringen over aflegde. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw originele Griekse verblijfsvergunning gestolen werd (Bijkomende vragen M-status Griekenland; Verklaring DVZ, punt 23). Tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat u wel in het bezit bent van uw originele ADET (CGVS p. 5).

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 11 oktober 2026 (documenten, stuk 5), is de AFM ook geldig tot die datum.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf)

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, u verklaart immers geen AMKA te hebben gehad (CGVS p. 5), en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf>; Refugee.info Greece Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : <https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20ProtectionEng.pdf>).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw fysieke problemen, problematische mentale gezondheidstoestand, moeilijke gezinssituatie en gebrek aan netwerk, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u

dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

In casu heeft u last van een aantal fysieke en gezondheidsproblemen aan uw neus, ogen en rugspieren (zie supra). Uit uw verklaringen en voorgelegde documenten over deze problemen blijkt geen pathologie van uw kant (documenten, stukken 14, 15, 17, 19; CGVS p. 1-3, 11, 13), waarvan de aard of de ernst een andere perceptie van uw levensomstandigheden in Griekenland zou rechtvaardigen, in geval van uw terugkeer naar dit land: de diagnose van een spierscheur en contractuur in uw rugspieren werden reeds behandeld met kintherapeutische sessies in België, ook uw oogproblemen en hieruit voortvloeiende hoofdpijn werd verholpen met een bril (documenten, stukken 15, 17). Wat betreft de operatie aan uw neus omwille van een oud letsel, moet worden vastgesteld dat deze problematiek in feite onvoldoende gedetailleerd is om te concluderen dat er een ernstig invaliderende of gehandicapte invloed is op uw levensomstandigheden. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Ook haalt u een psychologische problematiek aan. U verklaart dat u omwille van nachtmerries psychologische hulp zocht in België (CGVS p. 3). In België zag u zeven keer een psycholoog, die een medicamenteuze behandeling voorschreef, maar nog geen diagnose stelde (CGVS p. 14). Daarnaast haalt u aan reeds in Palestina door een depressie te zijn gegaan. U zou hierom geen hulp hebben gezocht gezien uw financiële situatie (CGVS p. 3). Deze depressie is bijgevolg niet gedocumenteerd. In Griekenland ging u niet op zoek naar psychologische ondersteuning (CGVS p. 3).

Het CGVS merkt omtrent de door u aangehaalde psychologische problematiek op dat u bij uw aankomst in België geen kwetsbaarheden heeft aangegeven (document 'registratie verzoeken om internationale bescherming (VIB) – TYPE 1 d.d. 21/12/2023). Evenmin maakte u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 8 januari 2024 melding van enige procedurele noden. Ook wanneer u expliciet gevraagd werd naar problemen van medische of psychologische aard, antwoordt u er geen te hebben (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Elders verwijst u wel naar de problemen in verband met uw oog en neus, maar nergens naar enige psychologische problematiek (Bijkomende vragen M-status Griekenland; verklaring DVZ, punt 29). In het licht van dit nietonderbouwde document, is het CGVS van mening dat de psychologische moeilijkheden waarop u zich beroept, die niet op een andere manier worden aangetoond, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn (CGVS p. 13), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Ten slotte stelt het CGVS vast dat u korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent uit Griekenland. Zo verklaart u slechts zeven dagen nadat u uw Griekse verblijfsdocument (ADET) en Grieks reisdocument ontving uit Griekenland vertrok naar België (CGVS p. 12), wat geenszins getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

De overige documenten die u voorlegt zijn niet van dien aard om deze beoordeling te wijzigen. Uw paspoort en kopieën van uw identiteitskaart, geboorteakte kunnen enkel uw nationaliteit, identiteit en herkomst bewijzen (documenten, stukken 1, 2, 3), elementen die niet betwist worden. Evenmin wordt de identiteit van uw familieleden, uw familiesamenstelling en het feit dat u en uw familieleden bij UNRWA geregistreerd zijn betwist (documenten, stukken 4, 8). Ook de huidige (medische) situatie van uw (ruime) familieleden wordt niet betwist (documenten, stukken 9, 10). Evenmin wordt betwist dat uw gsm gestolen werd in België (documenten, stuk 16). De overige documenten werden supra reeds besproken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- Artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- Artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), op zichzelf beschouwd of gelezen in samenhang met artikel 14 van dat Verdrag;
- De artikelen 48, 48/2 tot 48/7, 48/9§4 en 57/6, §3, eerste lid, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- En de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.”

Het verzoekschrift vat aan met een toelichting inzake het juridisch kader en gaat vervolgens – aan de hand van landeninformatie – in op de algemene situatie in Griekenland voor personen die internationale bescherming genieten.

Wat betreft de specifieke situatie van verzoeker, stelt het verzoekschrift het volgende:

“De tegenpartij is van mening dat de verzoeker onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek in de weg staan.

Maar gn casu voldoet de heer B. aan een groot aantal van de criteria die door Uw Raad zijn vastgesteld in de hierboven genoemde arresten.

Hij is fysiek en psychologisch kwetsbaar (1) en zijn ervaring in Griekenland is desastreus gebleken (2).

1. De verzoekers kwetsbaarheid

De tegenpartij erkent dat de verzoeker een “verhoogde kwetsbaarheid” vertoont, vanwege zijn “fysieke problemen”, “problematische mentale gezondheidstoestand”, “moeilijke gezinssituatie” en “gebrek aan een sociaal netwerk” (bestreden beslissing, p. 5).

Gelet op de hierboven uiteengezette rechtspraak en de zowel fysieke als mentale kwetsbaarheid van de verzoeker, die niet wordt betwist door de tegenpartij, kan de tegenpartij niet besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek.

2. De verzoekers ervaring in Griekenland

Uw Raad heeft recent geoordeeld dat het noodzakelijk is om het verleden van de verzoeker tijdens zijn verblijf in Griekenland in overweging te nemen om te kunnen concluderen dat hij een bijzondere kwetsbaarheid vertoont (RvV nr 320 159 van 16 januari 2025).

Het CGVSbetwist niet dat verzoeker in het opvangkamp het slachtoffer werd van een gewelddadige aanval door andere aanwezigen, dat hij hiervoor geen enkele medische zorg ontving en dat de Griekse politie hem bovendien heeft verhinderd om klacht in te dienen.

Tot op vandaag ondervindt hij nog steeds lichamelijke klachten als gevolg van deze mishandeling.

De tegenpartij stelt dat deze feiten zich zouden hebben voorgedaan in een specifieke context en dat deze situatie niet representatief zou zijn voor zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming. Uw Raad heeft echter geoordeeld dat het feit dat deze feiten plaatsvonden in een bijzondere context — namelijk terwijl verzoeker nog in de asielpcedure zat — niet doorslaggevend is, des te meer omdat personen met een beschermingsstatus in Griekenland vaak volledig aan hun lot worden overgelaten en zich in een nog precare situatie bevinden dan verzoekers in procedure (RvV 320 159, 16 januari 2025, pt. 3.6.3).

Het staat niet ter discussie dat verzoekers leefomstandigheden in Griekenland erbarmelijk waren en dat hij niet in zijn meest elementaire behoeften kon voorzien.

Ter herinnering: in de dagen na de toekenning van zijn vluchtelingenstatus is het verzoeker nooit gelukt om stabiele huisvesting te vinden. Hij beschikte over geen enkel inkomen of bestaansmiddelen, en de Syriër bij wie hij tijdelijk onderdak had gevonden, heeft zijn laatste spaargeld afgenomen. Hij was dan ook niet in staat om zelfstandig een woning te betalen. Meerdere keren heeft hij noodgedwongen op straat moeten slapen. Bovendien bevestigen de gegevens die RSA verzamelde over de toegang tot huisvesting voor vluchtelingen de moeilijkheden waarmee verzoeker werd geconfronteerd (stuk 7, p. 29).

Verzoeker was volledig gericht op zijn basisoverleving: iets om te eten vinden en een plek om te slapen. Hij was dakloos en moest bedelen om te kunnen overleven (NPO, p. 14).

Het CGVS betwist niet dat verzoeker nooit werk in Griekenland heeft gevonden en dat hij niet in staat was om voldoende inkomsten te verwerven om in zijn eigen onderhoud te voorzien.

Gelet op de context van de Griekse arbeidsmarkt, die gekenmerkt wordt door een hoog werkloosheidspercentage, en de situatie waarin verzoeker zich bevond (dakloos, geestelijk en lichamelijk verzwakt, geen Grieks sprekend en zonder diploma), lijkt de beschuldiging ongegrond.

Welke werkgever zou zo'n kwetsbare, Arabische en ongeschikte persoon in dienst willen nemen?

Het CGVS kan nog steeds niet zeggen welke alternatieve stappen de verzoeker had kunnen ondernemen. Enterecht: alle objectieve informatie illustreert het gebrek aan initiatieven? van de Griekse autoriteiten om de duizenden vluchtelingen te integreren in de lokale arbeidsmarkt. Enerzijds is de algemene situatie op de Griekse arbeidsmarkt zorgwekkend. Na een lange financiële crisis, verergerd door de COVID-19-pandemie, is de werkloosheid weliswaar gedaald tot 12% in 2022 en vervolgens tot 10% in 2023, maar Griekenland blijft een van de EU- en OESO-landen met de hoogste werkloosheidscijfers. Sommige bevolkingsgroepen hebben grote moeite om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. Daarnaast zorgen structurele problemen, zoals de wijdverspreide informele arbeid, een weinig stimulerend belasting- en uitkeringssysteem, een laag opleidingsniveau, een mismatch tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, de sterke afhankelijkheid van seizoenswerk en een vergrijzende bevolking, ervoor dat de toegang tot werk bemoeilijkt blijft.

Anderzijds is het essentieel om rekening te houden met het specifieke profiel van de verzoeker als erkende vluchteling. Het project Revealing the Unseen Vulnerable Migrant Workers, uitgevoerd in samenwerking tussen SolidarityNow en Generation 2.0 for Rights, Equality & Diversity, benadrukt de precaire situatie van ongedocumenteerde migranten en vluchtelingen op de arbeidsmarkt. Uit het onderzoek blijkt dat zij met aanzienlijke obstakels worden geconfronteerd, zoals taalbarrières, instabiele administratieve procedures (bijvoorbeeld het verkrijgen van een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, wat voor 22% van de respondenten een probleem is) en een beperkte toegang tot professionele netwerken en werkgelegenheidsbronnen (41%).

Wat betreft verzoekers zoektocht naar werk, heeft het CGVS geen rekening gehouden met zijn psychische en fysieke gezondheidstoestand. Verzoeker verkeerde in een bijzonder kwetsbare psychologische toestand, onder andere door het overlijden van zijn vriend, die gestorven is in het kamp op Lesbos. Daarnaast had hij voortdurend last van migraine (NPO, p. 13).

Onder deze omstandigheden kan het de verzoeker niet verweten worden dat hij Griekenland heeft verlaten slechts enkele dagen na het verkrijgen van zijn Grieks paspoort. De rechtspraak van Uw Raad gaat in dezelfde richting, aangezien zij in het hierboven aangehaalde arrest oordeelt dat : [...]

Het kan dus worden gesteld dat de bijzonder hoge drempel van ernst die het Hof in zijn arrest Ibrahim heeft geëist, is bereikt. Nadat hem de status was toegekend, bevond de verzoeker zich al snel dakloos en zonder enige financiële bijstand. Hij kon geen werk vinden.

Het is hem niet gelukt om uit een situatie van extreme materiële nood te ontsnappen. Verstrikt in een vicieuze cirkel van dakloosheid en honger, kon de verzoeker zich geen toekomst voorstellen in zulke ellendige omstandigheden.

D. Conclusie

Gezien de ondraaglijke ervaringen die hij daar heeft meegemaakt, evenals de objectieve informatie over de situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, lijkt het vast te staan dat de verzoeker, vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, onafhankelijk van zijn wil en persoonlijke keuzes, zich in een situatie van extreme materiële deprivatie zou bevinden die hem niet in staat zou stellen om zijn meest elementaire behoeften te vervullen, en die zijn fysieke of mentale gezondheid zou schaden of hem in een staat van degradatie zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, hetgeen een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zou inhouden.

Tot slot verzoekt verzoeker Uw Raad gebruik te maken van de volledige bevoegdheid die hem krachtens artikel 39/2, (1 van de wet van 15 december 1980 wordt verleend om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen. Op dit punt verwijst hij naar de redenering van Uw Raad in zijn attesten nr. 311.777 van 26 augustus 2024 en nr. 320.159 van 16 januari 2025. Er wordt niet betwist dat de verzoeker, als Palestijnse vluchteling onder de status van de UNRWA, recht van verblijf had in de Gazastrook en daar de hulp van de UNRWA ontving. Hij heeft ter ondersteuning van zijn asielaanvraag bovendien verschillende documenten ingediend die dit bevestigen. De registratie van de verzoeker bij de UNRWA en het feit dat hij van deze organisatie hulp heeft ontvangen, is dus objectief vastgesteld en niet op geldige wijze betwist door de tegenpartij."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

“3) Brief van de raadsman van de heer B. d.d. 15 april 2025, met als bijlage een schrijven opgesteld door een psychosociale medewerkster van het noodopvangcentrum Belliard

4) Psychologisch attest d.d. 11.03.2025

5) Offerte voor een bril en medisch voorschrift

6) Overzicht van de medische zorgen waarvan de heer B. heeft genoten

7) REFUGEE Support Aegean, rapport "Recognised refugees in Greece - 2025, Access to documents and socio-economic rights", maart 2025, beschikbaar via de link [URL]".

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 15 september 2025 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

"1. Psychologisch attest dd 16.07.2025;

2. Opvolgattest CARDA dd 28.08.2025;

3. Psychologisch opvolgattest dd 29.08.2025;

4. Tandheeskundig verslag;

5. Medisch voorschrift voor brillenglazen dd 12.08.2025".

2.4. Verweerder legt op 23 september 2025 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- "Country Report: Greece. Update 2023", gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24 juni 2024;

- "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;

- "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;

- "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;

- "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights", gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;

- "Communication on the status of migration management in mainland Greece", gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;

- COI FOCUS GRECE "Aide aux migrants", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025.

2.5. Verzoeker legt ter zitting een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in verzoekers land van herkomst.

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 12 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 11 oktober 2026 (info derde landen Griekenland van 25 januari 2025; Eurodac Marked Record van 27 december 2023; bijkomende vragen M-status van 8 januari 2024; kopie van verzoekers ADET, waarvan hij het origineel heeft getoond). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van september 2024", p. 13; "Country Report: Greece. Update 2023", p. 243). Verzoeker legt bij het CGVS een kopie van zijn Grieks reispaspoort neer, dat geldig is van 22 november 2023 tot 21 november 2028.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake

zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de hoeveelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier en verzoekers verklaringen kan niet blijken dat zijn medische en psychologische problemen belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande terecht en pertinent als volgt:

“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw fysieke problemen, problematische mentale gezondheidstoestand, moeilijke gezinssituatie en gebrek aan netwerk, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]

In casu heeft u last van een aantal fysieke en gezondheidsproblemen aan uw neus, ogen en rugspieren (zie supra). Uit uw verklaringen en voorgelegde documenten over deze problemen blijkt geen pathologie van uw kant (documenten, stukken 14, 15, 17, 19; CGVS p. 1-3, 11, 13), waarvan de aard of de ernst een andere perceptie van uw levensomstandigheden in Griekenland zou rechtvaardigen, in geval van uw terugkeer naar dit land: de diagnose van een spierscheur en contractuur in uw rugspieren werden reeds behandeld met kinetherapeutische sessies in België, ook uw oogproblemen en hieruit voortvloeiende hoofdpijn werd verholpen met een bril (documenten, stukken 15, 17). Wat betreft de operatie aan uw neus omwille van een

oud letsel, moet worden vastgesteld dat deze problematiek in feite onvoldoende gedetailleerd is om te concluderen dat er een ernstig invaliderende of gehandicapte invloed is op uw levensomstandigheden. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Ook haalt u een psychologische problematiek aan. U verklaart dat u omwille van nachtmerries psychologische hulp zocht in België (CGVS p. 3). In België zag u zeven keer een psycholoog, die een medicamenteuze behandeling voorschreef, maar nog geen diagnose stelde (CGVS p. 14). Daarnaast haalt u aan reeds in Palestina door een depressie te zijn gegaan. U zou hierom geen hulp hebben gezocht gezien uw financiële situatie (CGVS p. 3). Deze depressie is bijgevolg niet gedocumenteerd. In Griekenland ging u niet op zoek naar psychologische ondersteuning (CGVS p. 3).

Het CGVS merkt omtrent de door u aangehaalde psychologische problematiek op dat u bij uw aankomst in België geen kwetsbaarheden heeft aangegeven (document 'registratie verzoeken om internationale bescherming (VIB) – TYPE 1 d.d. 21/12/2023).

Evenmin maakte u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 8 januari 2024 melding van enige procedurele noden. Ook wanneer u expliciet gevraagd werd naar problemen van medische of psychologische aard, antwoordt u er geen te hebben (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Elders verwijst u wel naar de problemen in verband met uw oog en neus, maar nergens naar enige psychologische problematiek (Bijkomende vragen M-status Griekenland; verklaring DVZ, punt 29). In het licht van dit nietonderbouwde document, is het CGVS van mening dat de psychologische moeilijkheden waarop u zich beroept, die niet op een andere manier worden aangetoond, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen."

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift (opnieuw) naar zijn verhoogde kwetsbaarheid vanwege zijn fysieke problemen, problematische mentale gezondheidstoestand, moeilijke gezinssituatie en gebrek aan sociaal netwerk, maar weet hiermee de voormelde appreciatie, die rekening houdt met verzoekers kwetsbaarheid, niet in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een brief van zijn advocaat van 15 april 2025 met een bijgevoegd schrijven van een psychosociale medewerkster van het noodopvangcentrum, een psychologisch attest van 11 maart 2025, een offerte voor een bril en een medisch voorschrift en een overzicht van de medische zorgen die hij heeft genoten (stukken 3-6, bij verzoekschrift). Uit de brief van zijn advocaat met bijgevoegd schrijven blijkt louter dat er voor verzoeker om psychologische begeleiding wordt verzocht. Verzoeker heeft de overige stukken (stukken 4-6, bij verzoekschrift) reeds neergelegd in de loop van de administratieve procedure en deze werden reeds meegenomen in de beoordeling door verweerder. Het louter opnieuw neerleggen van deze stukken kan niet volstaan om deze appreciatie te wijzigen.

Verzoeker legt middels een aanvullende nota van 15 september 2025 medische en psychologische documenten neer, meer bepaald een psychologisch attest van 16 juli 2025, een opvolgattest CARDA van 28 augustus 2025, een psychologisch opvolgattest van 29 augustus 2025, een tandheelkundig verslag en een medisch voorschrift voor brillenglazen van 12 augustus 2025.

Uit het tandheelkundig verslag en medisch voorschrift voor brillenglazen (stukken 4-5, bij aanvullende nota van 15 september 2025) blijkt onder meer dat verzoeker wordt aangeraden een wijsheidstand te laten trekken en dat hij wordt voorgeschreven om een bril te dragen (medisch voorschrift van 12 augustus 2025). Uit deze documenten komt echter geenszins naar voor dat het voor verzoeker niet mogelijk zou zijn om zich omwille van deze gezondheidsklachten staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen in Griekenland.

Hoewel er begrip is voor verzoekers onzekere situatie en moeilijk parcours, kan uit de bijgebrachte psychologische attesten (stukken 1-3, bij aanvullende nota van 15 september 2025) en de brief van zijn advocaat van 15 april 2025 met een bijgevoegd schrijven van een psychosociale medewerkster van het noodopvangcentrum (stuk 3, bij verzoekschrift) niet worden afgeleid dat verzoekers mentale gezondheidstoestand dermate negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. De attesten bevestigen dat verzoeker psychologisch wordt opgevolgd, psychologisch kwetsbaar is en psychologische problemen heeft, en geven een opsomming van zijn symptomen. Deze attesten geven echter geen verdere toelichting over de aard en draagwijdte van zijn psychologische problemen, laat staan over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling op zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren. Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden. Ten slotte blijkt uit deze attesten niet dat de mentale gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekers verklaringen en de bijgebrachte psychologische en medische stukken geenszins aantonen dat zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand een impact zou hebben op zijn zelfredzaamheid, autonomie en globaal dagelijks functioneren.

Aldus kan in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

11. *In casu* benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt geen enkel concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning, die geldig is tot 11 oktober 2026, thans zou zijn verstreken. Hoewel verzoeker bij de DVZ aangaf dat zijn Griekse verblijfsvergunning gestolen was (verklaring DVZ, punt 23), bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat verzoeker in het bezit is van zijn originele ADET (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoeker legde zijn Griekse verblijfsvergunning en reispas voor tijdens het persoonlijk onderhoud (zie groene map in administratief dossier).

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19-20: “*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*”). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 11 oktober 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: (UNHCR Greece, “*Living In Greece – Access to healthcare*”, “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, “*Information Guide for Beneficiaries of International Protection*”).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 50).

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Wat betreft zijn levensomstandigheden in Griekenland benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat deze erbarmelijk waren en dat hij niet in zijn meest elementaire behoeften kon voorzien. Hij wijst erop dat het hem nooit is gelukt om stabiele huisvesting te vinden, dat hij geen inkomen of bestaansmiddelen had, dat de Syriër bij wie hij tijdelijk kon verblijven zijn laatste spaargeld heeft afgenomen en dat hij meerdere keren noodgedwongen op straat heeft moeten slapen.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U verklaart na uw vertrek uit het opvangcentrum naar Thessaloniki te zijn gegaan. U verbleef er drie dagen in een park en ontmoette er een Palestijnse man waarbij u kon slapen gedurende een aantal nachten. Deze man stelde u voor aan een Syrische man, waar u kon verblijven tegen een betaling van 75 euro (CGVS p. 10). Toen u uw verblijfskaart en reisdocument ging ophalen, verbleef u nog vier dagen in een park tot u een Britse vrouw ontmoette die uw tickets naar België betaalde (CGVS p. 11-12). Hoewel uw situatie penibel was, beschikte u gedurende het grootste deel van de periode die u in Griekenland spendeerde over onderdak. U werkte nooit in Griekenland, verklaart u (CGVS p. 10).

Het CGVS stelt vast dat u slechts beperkte stappen heeft gezet om u in huisvesting en werkgelegenheid te voorzien. Zo ondernam u geen stappen om vanuit het opvangcentrum een onderkomen te vinden zodra u er zou vertrekken. U verklaart het bij aankomst in Thessaloniki om huisvesting hebben gevraagd aan iedereen die u zag, zoals mensen in het park en mensen die naar de winkel gingen, zonder succes (CGVS p. 13). U nam echter geen contact op met hulporganisaties of de autoriteiten om u te ondersteunen in uw zoektocht naar huisvesting. U verklaart de organisaties aldaar niet te kennen (CGVS p. 13).

Wat betreft uw zoektocht naar werk, zijn uw antwoorden weinig overtuigend. U verklaart op zoek te zijn gegaan naar werk, maar stelt dat niemand het wilde. U kan de plekken waar u heen ging om werk te zoeken echter geenszins concretiseren en verklaart evenmin hulporganisaties of de autoriteiten om hulp te hebben gevraagd (CGVS p. 13-14).”

Het louter bevestigen van zijn moeilijkheden in Griekenland, het opnieuw verwijzen naar zijn reeds afgelegde verklaringen en het aanhalen van algemene landeninformatie vormt geen dienstig verweer waarmee de voormelde terechte en pertinente motivering kan worden weerlegd of in een ander daglicht worden geplaatst.

Uit verzoekers gedrag en verklaringen komt naar voor dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Gelet op de hoger geciteerde motivering heeft verweerder op basis van verzoekers verklaringen terecht vastgesteld dat hieruit niet kan blijken dat verzoeker doorgedreven inspanningen heeft geleverd om in Griekenland werk en huisvesting te zoeken. Verder wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker Griekenland reeds 2 maanden na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en 7 dagen na het verkrijgen van zijn ADET en Griekse reisdocumenten verliet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), wat erop wijst dat verzoeker geenszins de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland uit te bouwen.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met de herneming van zijn reeds afgelegde verklaringen, zijn verwijzing naar zijn kwetsbaarheid en zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en ter terechtzitting bijgebrachte aanvullende nota niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of gezondheidszorg in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid (zie *supra*), toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op goede gronden:

“Verder blijkt dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland. U kon de procedure doorlopen om uw verblijfsvergunning en reisdocument te bekomen (CGVS p. 9), wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>).”

Verzoeker voert in het kader van onderhavige beroepsprocedure geen dienstig noch concreet verweer ter weerlegging van de voormelde motivering en toont geenszins aan dat hij niet over de nodige zelfredzaamheid beschikt om zich staande te houden in Griekenland en er zijn rechten te doen gelden.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen.

Tot slot dient erop gewezen te worden dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigten van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigten zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

13. Verder wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland in het opvangkamp het slachtoffer werd van een gewelddadige aanval, hiervoor geen enkele medische zorg ontving en dat de Griekse politie hem verhinderde om een klacht in te dienen.

Deze feiten situeren zich evenwel op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Verzoeker heeft hierna geen verdere problemen gekend met de persoon die hem aanviel (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

14. Waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op algemene wijze gewag maakt discriminatie en racisme (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat

zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

15. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingsen zoals aangebracht in het verzoekschrift, alsook in de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, doen aan het voorgaande geen afbreuk. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport "*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*" van RSA van maart 2025 (stuk 7, bij het verzoekschrift) en het AIDA rapport van 2025 die in de hogere bespreking terdege zijn meegenomen, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Zo verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar arresten van de Raad, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen precedentwaarde heeft en elk dossier individueel wordt beoordeeld.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

16. Verder dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogeschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken.

De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;

- door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [arrest Ibrahim e.a., punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

17. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige concrete pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terecht gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

18. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

19. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza en Palestina in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting niet dienstig.

20. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, wordt erop gewezen dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling bij terugkeer naar Griekenland. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

